

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 041278 26 Uvp 2
Sarajevo, 08.04.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Čaušević-Dučić Mirsade, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja V.D. iz V., ulica S. B. broj 73, protiv akta broj: FZ3/8/1-31-3-211-35/20 MB/OB: 1265886724 od 01.07.2024. godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari prestanka isplate penzije, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 041278 24 U 2 od 16.01.2026. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.04.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 041278 24 U 2 od 16.01.2026. godine odbačeni su podnesci tužitelja od 31.01.2025. godine, 04.03.2025. godine, 29.05.2025. godine, 01.07.2025. godine i od 12.01.2026. godine.

Tužitelj je protiv rješenja prvostepenog suda blagovremeno podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede zakona o visini stope zatezne kamate FBiH i povrede odredbi Zakona o upravnim sporovima. U zahtjevu ističe da je u presudi od 08.10.2024.godine povrijeđeno pravo tužitelja, te da je izvršena povreda Ustava BiH; da je Vrhovni sud F BiH presudom od 20.11.2024.godine vratio predmet prvostepenom organu, da je nosilac osiguranja zaprimio tu presudu dana 15.01.2025.godine, te da je ignorisao odredbu člana 57. Zakona o upravnim sporovima, i dana 19.02.2025.godine donio rješenje u kojem nije postupio po presudi Vrhovnog suda FBiH; da je drugostepeni organ dana 24.03.2025.godine vratio predmet prvostepenom organu, koji je 05.05.2025.godine bez donošenja rješenja G.D. isplatio nezakonito obustavljene penzije za period od 31.12.2013.godine do 30.11.2019.godine, što znači da je parcijalno izvršena presuda Vrhovnog suda FBiH, jer je on tražio da mu se u svojstvu nasljednika pored nezakonito obustavljenih penzija isplati i zatezna kamata na ruke, a što Vrhovni sud FBiH nije osporio u svojoj presudi, tako da je iznos koji je trebao biti isplaćen na ime zakonskih zateznih kamata nosilac osiguranja zadržao za sebe. Predložio je da se izvrši presuda Vrhovnog suda FBiH i da mu se u cijelosti isplati iznos na ime zakonskih zateznih kamata za period od 31.12.2013.godine do dana isplate.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj 9/05) ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen protiv rješenja prvostepenog suda je neosnovan.

Naime, iz podataka spisa u predmetu i obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je tužitelj tužbom od 18.07.2024. godine, pokrenuo upravni spor, protiv rješenja tuženog od 01.07.2024.godine, pa je prvostepeni sud donio presudu broj: 09 0 U 041278 24 U 2 od 08.10.2024. godine kojom je tužbu odbio; da je tužitelj protiv navedene presude podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, pa je ovaj sud presudom broj: 09 0 U 041278 24 Uvp od 20.11.2024.godine uvažio zahtjev tužitelja i pobijanu presudu prvostepenog suda preinačio na način da je tužbu uvažio, poništio osporeno i prvostepeno rješenje i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje, a iz razloga što je G.D.(prednik tužitelja) bila obustavljena isplata penzije zbog nedostavljanja Potvrde o životu, primjenom odredbi Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine Federacije BiH, broj: 13/18, 90/21, 19/22, 42/23 i 47/24), a kojim nije bila propisana obaveza dostavljanja Potvrda o životu osiguranicima koji žive u inostranstvu, niti je istima bilo propisano da se isplata penzije može obustaviti u slučaju nedostavljanja Potvrde o životu.

Tužitelj je nakon toga, dana 31.01.2025. godine dostavio prvostepenom sudu podnesak u kome se poziva na broj: 09 0 U 041278 24 U 2, a u kojem navodi da tuženi nije postupio u propisanom roku po presudi Vrhovnog suda i predlaže da ovaj sud uputi tuženom zahtjev za dostavljanje tačnog iznosa nezakonito obustavljenih penzija njegovoj majci (umrla 2019. godine), uz sva povećanja i da donese presudu kojom će sud pod prijetnjom izvršenja obavezati tuženog da tužitelju, kao nasljedniku G.D. isplati utvrđeni iznos uvećan za zatezne kamate počev od 05.08.2020.godine.

Tužitelj je nakon toga sudu dostavio novi podnesak od 04.03.2025.godine, pozivom na broj: 09 0 U 041278 24 U 2, uz koji dostavlja rješenje prvostepenog organa broj: FZ12/2/1-31-11-653-51/20 od 19.02.2025.godine, kojim se obustavlja isplata srazmjerne invalidske penzije G.D. od 31.12.2013.godine, zbog nedostavljanja „potvrde o životu“, a u podnesku navodi da je navedeno rješenje nezakonito, da je u suprotnosti sa stavom suda koji je obavezujući, kao i sa odlukom Ustavnog suda F BiH.

Nakon toga prvostepeni sud je dopisom od 20.05.2025.godine pozvao tužitelja da se izjasni u vezi podnesaka od 31.01.2025. godine i 04.03.2025. godine, odnosno da li se radi o tužbi podnesenoj protiv prvostepenog rješenja od 19.02.2025. godine koje je tužitelj dostavio sudu.

Tužitelj podneskom od 29.05.2025.godine kojeg je naslovio kao „dopuna tužbe“ obavijestio sud da je dana 13.05.2025.godine podnio žalbu protiv prvostepenog rješenja od 19.02.2025. godine, koja je uvažena rješenjem drugostepenog organa od 24.03.2025. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak, pa je prvostepeni organ dana 05.05.2025. godine na račun tužitelja uplatio ekvivalent iznosa nezakonito obustavljenih penzija njegovoj sada umrloj majci i to iznos od 7.058,17 KM, za što je dostavio potvrdu banke o izvršenom plaćanju. Dalje navodi da je tužitelj dana 13.05.2025. godine protiv te odluke o plaćanju uložio žalbu zbog neisplaćenih kamata koje je upravni organ nezakonito zadržao za

sebe, te je predložio da sud donese presudu kojom se nalaže nosiocu osiguranja da mu isplati iznos nezakonito obustavljene kamate, a kako tuženi nije ispoštovao rok od 15 dana da donese svoju odluku, predlaže da sud donese presudu zbog propuštanja.

Podneskom od 01.07.2025. godine tužitelj navodi da se podnesak od 31.01. 2025. godine tretira kao tužba, a svi ostali podnesci kao dopuna tužbe.

Sud je dopisom od 22.10.2025.godine pozvao tužitelja da dostavi rješenje koje pobija predmetnim podnescima jer navodi da je protiv odluke prvostepenog organa o isplati izjavio žalbu. Sud je greškom u podnesku naveo da se poziva tužitelj da dostavi rješenje od 01.07.2025. godine, umjesto da tužitelj dostavi odluku prvostepenog organa o isplati na koju je kako kaže izjavio žalbu, pa je tužitelj podneskom od 27.10 2025. godine obavijestio sud da nije primio rješenje od 01.07.2025. godine.

Prvostepeni sud je zatim dopisom suda od 06.01.2026. godine, navodeći u istom sve prethodno navedeno, kao i činjenicu da su svi podnesci upućeni pozivom na broj predmeta: 09 0 U 041278 24 U 2, a koji je okončan, pozvao tužitelja da uredi gore navedene podneske kao tužbu, na način da navede koje rješenje je predmet pobijanja njegovim podnescima sada nazvanim tužba, razloge pobijanja i prijedlog sudu kakvu odluku da donese, a kako bi sud mogao postupati, budući da je nejasno iz predmetnih podnesaka tužitelja šta je predmet tužbe, koje rješenje se osporava, a ako se tužba odnosi na neisplaćene zatezne kamate, upućen je da iste zahtjevom treba potraživati od nadležnog upravnog organa. Za postupanje po istom ostavljen mu je rok od 8 dana od prijema dopisa, uz napomenu da će u protivnom sud podneske odbaciti. Sud je također u dopisu napomenuo da se kod ovog suda vodio i drugi postupak tužitelja protiv istog tuženog u predmetu broj: 09 0 U 043722 25 Uvl po tužbi za ponavljanje postupka okončanog presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 043722 23 U od 07.06.2024. godine, u kojem postupku je sud dana 17.06.2025. godine donio presudu kojom se tužba za ponavljanje postupka okončanog presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 043722 23 U od 07.06.2024. godine, odbija, te da je Vrhovni sud FBiH u postupku rješavanja po zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje odluke suda dana 21.11.2025. godine donio presudu kojom se zahtjev odbija, spis sa presudom vratio prvostepenom sudu dana 23.12.2025. godine, kao i da je prvostepeni sud dana 05.01.2026. godine istu uputio strankama u postupku.

Prvostepeni sud je dana 12.01.2026. godine zaprimio podnesak tužitelja, kojem je veza dopis suda od 06.01.2026. godine, a u kojem tužitelj izlaže iste činjenice koje je već navodio u ranijim podnescima, te predlaže da sud donesen presudu kojom će nosiocu osiguranja naložiti da na račun tužitelja uplati zateznu kamatu koja teče od 31.12.2013. do dana uplate i to na osnovu stope propisane odredbama člana 5. stav 1. Zakona o visini stope zatezne kamate FBiH (Sl. novine Federacija BiH broj: 18/20).

Prvostepeni sud je nakon toga donio pobijano rješenje od 16.01.2026.godine.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj Sud cijeni da je pravilo postupio prvostepeni sud kada je pobijanim rješenjem odbacio podneske tužitelja, obzirom da se isti nisu mogli tretirati kao tužba protiv osporenog rješenja, jer tužitelj nije uredio svoje podneske na način kako je sud to tražio, a u skladu sa odredbom člana 21. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, prema kojoj se u tužbi mora navesti: ime i prezime i mjesto stanovanja, odnosno naziv i sjedište tužioca i tuženog, broj i datum upravnog akta protiv kojeg je tužba podnesena, zakonski razlog za pobijanje akta, kao i u kom pravcu i obimu se predlaže poništavanje upravnog akta i potpis podnosioca, s tim da se uz tužbu mora podnijeti upravni akt u originalu ili prijepisu odnosno

fotokopiji. Naime, tužitelj u konačnici nije dostavio akt koji pobija, niti je naveo broj tog akta, kao ni zakonski razlog za pobijanje istog, te u kom pravcu i obimu se predlaže poništavanje upravnog akta.

Kako prvostepeni sud donošenjem pobijanog rješenja nije povrijedio pravila federalnog zakona o postupku koja su bila od uticaja na rješenje stvari, to je ovaj sud, primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima donio odluku kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkeljaš Milorad, s.r.